

4 277 Kr. mod 4 295 Kr. for Januar 1943) manglede $3\frac{1}{2}$ Portion Reguleringstillæg i Opfyldelse af Tjenestemandslovens Reguleringsregler. Heroverfor gjordes fra Finansministeriets Side gældende, at der siden Tjenestemandslovens Gennemførelse paa flere Punkter var blevet foretaget Ændringer i dens Bestemmelser til Fordel for Tjenestemændene. I 1938 gennemførtes det *midlertidige Løntillæg*, der for gifte Tjenestemænd i Almindelighed udgør 168 Kr. aarlig, og som siden er blevet opretholdt. Endvidere blev der i 1942 med Virkning fra 1. November gennemført en forbedret Aflønning af *ugifte Tjenestemænd under 40 Aar* og fra 1. April 1943 et særligt *Børnetillæg* for Tjenestemænd med mere end 1 Barn. Endelig har den for de laveste Lønninger fastsatte Reguleringstillægsportion paa 84 Kr. ved de aarlige Reguleringer siden 1. April 1941 været forhøjet til 96 Kr. Til Gengæld har man ved de aarlige Love om Reguleringstillægget m. v. fra Finansaaret 1941—42 ikke fuldt ud forhøjet Reguleringstillægget i Overensstemmelse med Stigningen i Udgiftstallet. Dette svarer til den Fremgangsmaade, som er fulgt ved Reguleringen af Arbejdernes Lønninger. Man har dog givet Tjenestemændene en noget *mindre Dyrtidskompensation end Arbejderne* ud fra den Betragtning, at Tjenestemændenes Beskæftigelse er af varig Karakter, og at deres Lønninger derfor bør reguleres paa en jævnere Maade end Arbejdernes. Ud fra et udgiftsmæssigt Synspunkt har de forskellige Ændringer i Reguleringen af Tjenestemændenes Lønninger, efter hvad der oplystes under Forhandlingerne, ført til det Resultat, at Staten i 1943—44 udredede et Beløb, svarende til ca. $19\frac{1}{2}$ Portion Reguleringstillæg, medens der efter Reglerne i Tjenestemandsloven af 1931 skulde ydes 20 Portioner.

Medens Finansministeriet af samfundsmæssige Grunde fremdeles maatte fastholde, at fuld Kompensation for Pristigningen ikke kunde gives Tjenestemændene, idet man i saa Henseende maatte følge en tilsvarende Retningslinie som for Arbejdslønningernes Vedkommende, erkendte Finansministeriet, at de ekstraordinære Forhold nu havde varet i saa lang Tid, at der burde gives Tjenestemændene en tilsvarende Dyrtidsregulering i Forhold til Tiden før Krigen, som Arbejderne havde opnaaet. Hertil vilde kræves ca. 2